

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

18. května 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

POSVĚCENÍ

ČTENÍ: JOZUE 2, IZAJÁŠ 8, 1 TESALONICKÝM 3-4

Jako pokřtění služebníci Boží máme drahocenné privilegium, že se na nás vztahuje Boží milost a jsme „oddělení“ jako Jeho duchovní synové a dcery. Jsme proto „posvěceni“ v Jeho očích a máme vzácnou naději na to, že budeme sdílet slávu nadcházejícího Království.

Bytí „posvěcený“ však s sebou přináší i velkou zodpovědnost a standard, který musíme dodržovat, když „s bázní a chvěním“ uvádíme „ve skutek své spasení“ ve dnech, které zbývají. **1. Tesalonickým 4:1-3** zdůrazňuje toto: „Konečně vás, bratři, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu. Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše. Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení...“

Slovo posvěcení znamená „učinění svatými“ (nebo „oddělenými“), „posvětit“ a „blahoslavit“. Bytí posvěceným je tedy důsledkem odpovědi na Boží povolání skrze víru, pokání a křest, spolu se životem odevzdání jako bratři a sestry v Ježíši Kristu. Žádá se po nás, abychom byli jako posvěcení lidé naprosto oddělení a odloučení od bezbožných obyčejů světa. Kristova smrt a vzkříšení nám dovolily doufat a povinností všech věrných Božích služebníků je „zachovávat svatost“ ve své každodenní službě našemu nebeskému Otci, snažice se držet dokonalého příkladu Jeho Syna.

Židům 10:22 zaznamenává: „přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou.“ Všimněme si, že jsme nabádáni, že naše srdce a těla vyžadují neustálé omývání a očišťování čistou vodou. Jak to máme dělat? Odpověď zní: skrze „přistoupení“ k Bohu (jak zaznamenává **verš 22**), prostřednictvím věrné a oddané služby a tím, že uvnitř i vně církve půjdeme ve svém každodenním životě příkladem, každý den ovlivňování Jeho Slovem a věrnou modlitbou. Jako posvěcení služebníci Boží jsme poutníky a cizinci – žijeme ve světě, ale nejsme jeho součástí. Každý den svého života musíme napnout všechny své síly, abychom se vyhnuli světským vlivům, vzpomínajíc na ona uzemňující, inspirovaná slova z 1. kapitoly Korintským 6, že ti, kdo praktikují světské způsoby, nezdědí Boží Království. Čas od času se nám stane, že upadneme, klopýtneme a selžeme, ale nesmíme se přestat snažit být každým dnem více podobni Kristu, žádajíc našeho nebeského Otce o odpuštění v modlitbě.

Jako služebníci Boží máme drahocenné privilegium, že (díky Boží milosti) naše „vady a poskvrny“ mohou být denně smývány usilovnou modlitbou a věrnou službou. To však vyžaduje, abychom byli jako jednotlivci aktivní, neustále používajíc tohoto privilegia a požehnání při naší oddané službě.

V **2. Korintským 6:14** se nám rovněž dostává varování, že se nemáme dát „zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími.“ Musíme se držet i tohoto poselství a dávat si pozor na to, co říkáme, co děláme a s kým se stýkáme, abychom zabránili tomu, že budeme odlákáni a svedeni na scestí světskými vlivy. Musíme být soustředění a denně se nechat ovlivňovat tím, co je správné. Nesmíme se nechat zavléct do světských praktik – protože jsme byli posvěceni, před naším nebeským Otcem nezůstane nic ukryto. Musíme mít vždy na paměti, že když budeme žádat o odpuštění prostřednictvím věrné modlitby (což znamená upřímné pokání a snahu o nápravu), náš nebeský Otec svým duchovním synům a dcerám odpustí.

Našimi hlavními vlivy jsou Slovo Boží a Kristův příklad spolu s věrnými bratry a sestrami. Pokud budeme následovat tuto cestu, udržíme si své posvěcení před naším nebeským Otcem. Slovo Boží nás tak bude neustále ovlivňovat a očišťovat naše srdce, v plnosti víry a naděje, po celou dobu našeho putování ke Království.

Římanům 12 zaznamenává: „Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“

Je zajímavé, že se slovem „posvěcený“ se poprvé setkáváme v první knize Bible, v **Genesis 2:3**, kdy „Bůh požehnal a posvětil sedmý den.“ Totéž slovo je pak použito v knize Exodus 13 (poté, co byli

pobiti prvorození Egyptané), kde čteme: „*Hospodin promluvil k Mojžíšovi: Posvět' mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!*“ Tato slova z Exodu 13 obsahují základní principy ohledně spásy a vykoupení. Poté, co je Bůh vykoupil, již nepatřili sami sobě, ale byli naprosto zavázáni Bohu. Sedmý den stvoření byl tedy posvěcen a požehnan, a prvorození z vykoupení Exodu byli odděleni pro Boha.

V knize Exodus se rovněž dočítáme o tom, jak dal Bůh Mojžíšovi instrukce ohledně tabernáku: „*Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich*“ (**Exodus 25:8**). Slovo svatyně znamená „posvátné nebo svaté místo“ a byla postavena pro Boha, aby dlel uprostřed svého vyvoleného lidu. Tabernákl byl navržen a postaven podle božského vzoru za přispění lidí. My jsme privilegovaní lidé, kteří odpověděli na spásné Boží slovo, a je po nás požadováno, abychom se odevzdali ve věrné službě jako živoucí oběti přijatelné pro Boha.

Tabernákl byl postaven přesně podle vzoru, který zadal Bůh. **Exodus 25:9** zaznamenává: „*Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazuji jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů.*“ Vzorem, který nám Bůh opatřil, je Pán Ježíš Kristus. Jako Boží duchovní synové a dcery jsme rovněž byli „*náležitě připraveni ke každému dobrému činu*“ – byli jsme vybaveni tím, co je pro život správné (**2. Timoteovi 3:16-17**).

Bůh přebýval uprostřed dětí Izraele v tabernáku na důkaz své přítomnosti uvnitř národa a na důkaz toho, že tento lid je pro Něj jedinečný. Aby s námi přebýval Bůh, musíme se neustále živit Jeho slovem a nechat se jím denně ovlivňovat, v našich slovech i v našich činech. Co se týče Jeho přebývání mezi námi, máme nádhernou naději, bratři a sestry, neboť to se plně uskuteční v nadcházejícím Království – v době, po níž toužíme a za níž se modlíme.

Zjevení 21:3 zaznamenává: „*A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.*“ Jako privilegovaní a posvěcení synové a dcery Boží se můžeme těšit na onu dobu, kdy bude zjevena Boží sláva a z Jeho milosti se v onom nadcházejícím čase staneme „jako jedním“.

Když se připravujeme na přijímání symbolů jeho lásky, připomeňme si, jakého privilegia a požehnaní se nám dostalo, a uvědomme si, že náš Pán a Mistr to umožnil skrze svou smrt a zmrtvýchvstání. V **Efezským 2:13** čteme: „*Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev.*“

V **1. Petrově 1:2** jsme popsáni jako „*předem vyhlédnutí od Boha Otce a posvěcení Duchem, aby se poslušně odevzdali Ježíši Kristu a byli očištěni pokropením jeho krví.*“ A ve **Zjevení 7:14** čteme: „*To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybilili je v krvi Beránkově.*“

Náš drahý Pán a Mistr již brzy přijde, aby spravedlivě kraloval z Jeruzaléma. V onom čase budou všechny mysli jednohlasně upřené na Pána Ježíše Krista, a bude se zpívat nová píseň: „*Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras. a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.*“

Ve dnech, které zbývají, se udržujme svatí a posvěcení před Bohem, abychom s Boží milostí a slitováním byli v nesmrtelném zástupu, až přijde ona nevýslovná radost.